

Eskiden

– Eđitimci · 20 Temmuz 2022

Ağzında dururdu ekmek aslanın
Çevik bir hamleyle alabilirdin;
Elinde kalırdı onu kapanın
Alamadığında bakabilirdin!

Artık midesinde ekmek aslanın
Kap kapabilirsen, çalabilirdin
Eskiden, yalnızca umut aşının
Düşüyle yaşarsın, dalabilirdin!

Eski çamlar bardak oldu, aslanın
Aşını umarsın, kalabilirdin
Pek zorda, belki de tatlı canının
Derdine mum yakıp yanabilirdin!

Orta direk vardı, konik çadırın
Denge ve yükünü tartabilirdin
Eskiden, yok artık çürük tahtının
Çökmesine dalıp kanabilirdin!

İnsanlık kuraklık ve açlığının
Farkında, çaresiz kalabilirdin
Bugün de aynı dert kara bahtının
Nârına yanarak yitebilirdin!

Varsın ya da yoksun, umarsızlığın
Burgacına düşüp ölebilirdin;
Milyonlar, milyarlar gibi dünyanın
Akıbeti ile bitebilirdin!

20.07.2022